

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPĂRHIIEI ORTODOXE ROMÂNE A ȚĂRII ARADULUI

Spiritul vremii.

Cu mare părere de rău și cu durere ne convingem tot mai mult, că în țara noastră, care se număra între cele mai creștine țări, începe tot mai mult a sufla duhul rău împotriva credinței, bisericii și așezămintelor ei celor sfinte. Aceasta se obsează mai mult între oamenii, ce se țin cuțți și cărturari. Ei propagă o evanghelia mincinoasă, ce este împrăștiată în toată lumea în mii și mii de scrieri. Încearcă să distrugă biserica lui Hristos, care a fost mamă binefăcătoare, ocrotitoare și un izvor de lumină pentru tot omul. Bărfitorii credinței, în sumețenia lor trufașă, au încercat să pună în locul lui Dumnezeu cel Atotputernic, rațiunea lor neputincioasă și supusă rătăcirilor. Părerile lor le îmbracă în formă seducătoare, așa că cei ușor crezători le primesc repede, ca ceva nouitate.

Este adevărat, că știința de astăzi, mai ales tehnica, a făcut progrese enorme. A cucerit văzduhul și a supus valurile mării stăpânirii sale. Cu iuțală ne mai pomenită se trimet cuvintele și cântecele oamenilor dela o margine până la cealaltă margine a lumii. Razele luminei sunt silite să ne reproducă icoane atât de fidele, încât îți face impresia că oamenii vorbesc și vietățile trăesc și se mișcă înaintea ochilor. Ar trebui să vedem în aceste lucruri tot pași ce tind spre desăvârșire și spre scopul creerei omului pe pământ, ca să tindă tot la mai multă cultură și desăvârșire, împlinind porunca Mântuitorului „fiți desăvârșiți precum și Tatăl meu din ceriuri desăvârșit este”. *Dară cu tot progresul omenirii, nu aflăm mulțămire, nici pace, nici liniște între oameni.* Fiindcă progresul acesta este numai de ordin intelectual

(Continuarea în pag. 2.)

Îngrijirea morminților.

Una dintre problemele, cari trebuie să între mai adânc în conștiința creștinilor noștri, este grija de mormintele celor duși pe calea veciniei. În aceasta privință poporul nostru trăește într'un izbitor contrast. Dă oarecare importanță sufletului celui adormit. Pentru el face înmormântare mare, pomană mare, parastase, face și danii dacă poate. Dar nu are nici o grijă pentru estetica externă a mormântului unde zace trupul răposatului.

În general mormintele noastre sunt lăsate la voia întâmplării. Nu e nici o rânduială după care să se facă gropile, împărțirile, cărările și înfrumusețările. Multele ordonaște oficioase, ce s'au dat pentru îngrădirea și îngrijirea mormintelor, au fost și sunt prea de multe ori și în prea multe locuri fără de rezultatele dorite. Nu am avut până astăzi dezvoltat și nobilitat acest simț al cimitirului îngrijit de mâna omului. Am lăsat tot în voia lui Dumnezeu, care transformă în pajiște bulgării scoși din măruntaele pământului. Ne-am mulțumit cu atât, și în loc ca pământul unde zac osămintele părinților și rudeniilor noastre să fie cultivat și împodobit ca un pământ sfânt, îl călcăm cu picioarele, facem cărări peste el, pe unde ne tale capul, sau îl lăsăm deadreptul loc de pășunat pentru vite.

Câtă nepăsare stă în acest lucru. Adevărat sacrilegiu și rău certificat despre atențiunea ce o arătam pentru lăcașurile morților. Nu prețuim în justa ei valoare credința și cultul morților și a mormintelor.

În schimb câtă plăcere și semn de recunoștință arată cimitirele și mormintele îngrijite și sistematic împărțite cu cărări, împodobite cu flori și cu verdeață. În orașele mari cimitirele sunt locuri de refugiu și odihnă, parcuri în cari și trupul și sufletul se recrează și stă de vorbă cu cei ce au fost și nu mai sunt printre noi.

Generația noastră trebuie să-și facă această educație a simțului de îngrijire a mormintelor. Ea facepe

(Continuarea în pag. 2.)

Spiritul vremii.

(Urmare din pag. 1).

și tehnic și nu este în stare să nobilizeze pe oim în privința morală. Cultura inimei lipsește. Credința, din pricini multe și din cauza alergării mai mult după cele materiale, a slăbit foarte mult. Sufletul omului modern nu mai este în stare a se avânta la cele spirituale, de natură večnică. Nu se adapă din izvorul nesecat al credinței și învățături sfinte creștine și de aceea nu afiă pe pământ, aceea după ce aleargă.

Aceștia sunt numai cei trufași de minte și puțin civilizați. Adevărata cultură temelnică duce la credință, după cum au fost oamenii cei mai învățați din lume, cari își descopereau capul, când rostiau numele lui Dumnezeu.

Sub haina lustruită a culturai moderne, se ascund adeseori porniri sălbatice, cari iasă la iveală în diferite împrejurări. Micimea sufletului nu se poate ascunde. Pe pomul vieții lor produc numai frunze, unii ca aceștia nu aduc fructe, din care pricină îi ajunge blestemul Mântuitorului, ca pe smochin, când Iisus l-a blestemat, să nu mai facă fructe în vecl, și îndată s'a uscat smochinul.

Cultura modernă intelectuală înstrăinează pe om dela izvorul nesecat al credinței în Dumnezeu și în așezămintele sale sfinte, cari dau sufletului putere și avânt. Cu toată sporierea culturai, omenirea se pare, că este astăzi mai rea decât în alte vremi trecute.

Trebue deci să ne întoarcem la Biserică și la învățăturile ei, singure mântuitoare. Cultura sufletului să nu rămână fără cultura inimei. Să ne învățăm a duce o viață fără pretenții, patriarhală, să nu ne lăsăm atrași de duhul rău al vremii, ci să rămânem pe temelia de granit a bisericii noastre creștine, care, dacă totul trece, ea va rămânea în veac.

Inzadar vom bate la alte uși, căci nici una nu ni se va deschide. De vom bate, însă, la ușa bisericii, ni se va deschide nouă.

Aici ne chiamă Mântuitorul, zicând: „Veniți la mine toți cei însetați și flămânzi și veți afla odihna sufletelor voastre“.

Ilie Hociotă
protopop lt colonel.

Ingrijirea morminților.

(Urmare din pag. 1).

în școală și se desăvârșește în viață, în practica de a-și îngriji fiecare familie morminții proprii. Acesta e singurul semn vizibil de recunoștință, ce-l arătăm memoriei naintașilor lor, cari prin noi își perpetuiază numele, sân

gele și viața. Iar cine nu cinstește țărâna sub care așteaptă obșteasca înviere rămășițele pământești ale părinților și protopărinților noștri, ușor calcă poruncile și voia celor încă vii și arată un semn de nevrednicie și printre vii și pentru morți.

Lucrările de înfrumșetare trebuie să le înceapă însuși preotul și învățătorul cu copiii de școală, în orele de îndeletniciri practice. Un copil, care ca elev a lucrat la o carare în cimitir, ori a sădit o floare lângă crucea unui erou sau moș-strămoș de-al său, când va fi mare nu se poate să nu facă acelaș lucru. Cu deosebire, că ceea ce făcea odată sub ordinul și controlul preotului, sau învățătorului, acum va face conștient și liber de orice constrângere. Va simți datoria și fiorul sfânt de-a sta cu vrednicie și recunoștință lângă mormintele familiei.

Alt factor, însă mai important decât îndemnul conducătorilor prin graiu sau decât lucrul copiilor de școală, este exemplul viu, dat de familia preotului, învățătorului, sau altui fruntaș din sat. Avem cazul unei parohii, în care a fost destul ca un singur mormânt să fie aliniat, ridicat și răsărit cu flori, ca întreg satul să imiteze în scurt timp fapta feciorului, care s'a gândit să albă puțină grijă de mormântul tatălui său. Așa lucrează exemplul, atunci când se dă. El este atotputernic și în bine și în rău.

În consecință, să se înceapă cu pilda vie și activă, să se lucreze cât de puțin și cu școala și cu sfatul cel bun și cimitirele cu mormintele noastre vor primi în scurtă vreme un aspect mai civilizat și mai creștinesc.

Ca să ieșim din o rușine...

Vis.

Ziua nașterii M. S. Regelui Carol II.

Vineri, în 16 Oct. a. c., când s'au împlinit 38 ani dela nașterea Iubitului nostru Suveran, întreaga Românie a îmbrăcat haină de sărbătoare, și în sfintele biserici s'au înălțat rugăciuni evlavioase pentru sănătatea Regelui Carol II.

În București, la catedraia dela Patriarhie, serviciul divin a fost oficiat de P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, cu mare asistență de preoți. A participat mult public select din conducătorii țării și armatei.

În catedrala din Arad s'a făcut Te-Deum la orele 11, de I. P. C. Sa Arh'mandritul Dr. I. Suciu, asistat de Consilierii Dr. Gh. Ciuhandu, M. Păcățian, Dr. T. Botiș, D. Muscan, T. Vățian, preotul C. Turic și diaconul Măcinic. Au participat: autoritățile civile, sub conducerea prefectului Dr. Gh. Șerban, și primarul Dr. C. Radu. Armata a fost reprezentată prin un grup de ofițeri, în frunte cu dl general Vișoreanu, apoi reprezentanții revizoratului și ai școalelor de diferite categorii, diferite societăți și alt public. La finea

serviciului divin, părintele Consilier Dr. Gh. Ciuhandu a rostit o vorbire avântată, în care a scos în relief rădăcinile dinastice înfipte adânc în solul sufletului românesc, urând M. S. Regelui Carol al II-lea să conducă țara Românească pe drumul gloriei și al fericirii.

După masă la orele 5 s'a dat la Palatul Cultural o serbare bine reușită în onoarea Suveranului nostru. Serbarea a fost deschisă cu imnul regal, cântat cu precizie de corul Armonia din Arad, condus de profesorul A. Lipovan. Publicul mare, care abia încăpea în sală, a ascultat în picioare și la sfârșit a făcut ovații frenetice M. Sale Regelui.

A urmat conferința dlui Dr. T. Botiș, rectorul „Academiei Teologice“ despre M. S. Regele Carol. D-sa ne arată, cum la unirea celor 2 principate Muntenia cu Moldova, marii bărbați de stat au conceput ideea de-a se așeza pe tronul României un principe străin, care se întemeieze o dinastie română, ce va fi chemată să ducă micul principat la împlinirea idealului său național. Acest principe a fost Carol, care a devenit un rege glorios și înțelept, apoi Ferdinand sub care s'au împlinit toate aspirațiile teritoriale ale noastre. Acestor Regi vrednici le-a urmat M. S. Regele Carol al II-lea, care s'arată sub toate rapoartele, a fi un Rege înțelept, care s'a și numit pe sine voevodul culturii noastre naționale. Crescut aici, hrănit sufletește din idealurile noastre naționale, țara privește cu încredere și mândrie la tinărul nostru Suveran, care ridică prestigiul neamului nostru pe un piedestal egal cu alte neamuri mari.

Urmează recitarea unei poezii ocazionale, de către un elev dela Lic. „Moise Nicoară“, al cărui nume ne scapă. Câteva fete dela Liceul Elena Ghiba Birta, execută foarte bine mai multe dansuri naționale, iar Dșoara V. Șepeșan, acompaniată la pian de către Dl. Dr. Botiș, execută ireproșabil două splendide cântări La fel Dl. Ursulescu.

Biserica ortodoxă română în Secuime

Dacă timpurile vitrige ne-au ținut subjugatăi veacuri întregi, conștiința românească ne-a rămas ne atinsă, chiar și ceice și-au uitat dulcea limbă strămoșească. Acel foc sacru în toată curetenia lui ne-a susținut, prin el am biruit și tot prin el vom trăi! Sentimentul acesta îl moștenim și-l dăm urmașilor! El se manifestă în terenul Bisericii lui Hristos. Inaintașii noștri prin biserică învingeau și biruștele lor le încununau cu Altare sfinte, singura nădejde pentru alții.

Aceiaș proces natural de desrobire sufletească se ivește și astăzi la poporul românesc din Secuime, și tot prin puterea divină a bisericii lui Hristos.

Șapte români din satul Bodoș (jud. Treiscaune) ce'n negura vremurilor de tristă amintire și-au uitat

dulcea limbă a malcii lor, ca și mulți alții, au revenit la conștiință! Ca și vulcanul, ce și se pare adormit, au izbucnit în sufletele lor conștiința de români. Acest sentiment, — nouă sfânt, — de sigur cei șapte eroi din Bodoș și l-au exprimat prin vorbele străinului, dar ispășit prin lacrimi isvorite din inimă românească! Cei șapte eroi s'au învins pe sine! Semnul biruinței lor este ca a celor dedemult: Biserica lui Hristos! Cei șapte români renăscuți și poate mai români decât mulți români, — din economiile lor au înălțat falnica biserică ortodoxă română în satul lor!

Cine ar putea să pună pe hârtie bucuria și țaria biruinței lor sufletești?

Câți de 70 de ori câte 7 români, încă împăleji-nați cu sufletul lor românesc de rugina străinului, din acelea părți și alurea, văzând eroismul și jertfa celor șapte din Bodoș, nu vor avea remușcări și dorință de ispășire pentru păcatele lor și ale vremurilor?

Dar mai pre sus de toate, cine ar putea aprecia la adevărată valoare rolul sfânt de deșteptare sufletească din acelea părți a scumpei noastre Țări săvârșit de cei trei apostoli ai neamului: de Primul ministru al Țării românești N. Iorga, Păr. Dr. Lupaș și de vrednicului păstor de suflete românești Păr. I. Gorcea din Bățani.

Se apropie congresul.

Atragem deosebita atențiune preoșimii din Mitropolia Ardealului asupra Congresului apropiat pe care-l va ține Asociația clerului „Adreiu Șaguna“ la Alba-Iulia.

Congresul acesta va comemora 1500 de ani dela Sinodul ecumenic efesin, 170 de ani dela mucenicia călugărului Șofronie și 60 de ani împliniți ai Marelui învățat N. Iorga.

Congresul va discuta problema salariilor preoști, a înființării fondului de ajutorare a preoșilor, a pensionării și a solidarizării clerului în vederea apărării propriilor sale interese și a justelor revendicări ale Sfintei noastre Biserici.

Congresul dela Alba-Iulia va îmbia prilejul unor mărețe festivități religioase și al unor discuții în jurul celor mai importante probleme din actualitatea bisericească.

Data Congresului va fi anunțată în curând prin ziare. Biroul central al Asociației Clerului „Adreiu Șaguna“

„Cea mai nobilă virtute este ertarea,

Cea mai frumoasă recunoștință este neuitarea“.

† Ghizela Aga.

Preoteasa Ghizela Aga, soția preotului nostru Victor Aga din Chișoda, a încetat din viață, în 27 Sept. a. c. lăsând în profundă durere pe soțul său, 2 fete și un băiat.

Răposata a fost o preoteasă vrednică, evlavioasă și adevărată mamă a comunei Chișoda. Dovadă regretul unanim cu care a fost petrecută pe calea vecinicii.

Înmormântarea regretatei preotese a săvârșit-o preoții: Gh. Rușu din Șag, Gh. Tocitu din Chișoda-Nouă, D. Voniga, A. Chișozan din Ghloroc și N. Albu din Fratella.

Panegiricul l-a rostit părintele Voniga, scoțind în relief calitățile vrednice ale răposatei.

Asistența, compusă din întreaga comună, precum și mulți creștini din satele vecine, au petrecut cu durere pe răposata la locul de odihnă. Rugăm pe D-zeu, să așeze sufletul ei în corturile dreptilor, iar fratelui nostru, să-l dea tărie să suporte pierderea soției iubite, cu resignație creștinească.

Sfințirea bisericii din Gurahont.

În monotonia satelor noastre se ivește, din când în când, câte un act mai însemnat, care le trezește din somnolența letargică: un cerc religios, o misiune, o sfințire de biserică, o conferință etc.

Aceste acte sunt adevărate momente de reculegere și înălțare sufletească, unde pe lângă fastul ce se dă serviciilor divine, se revarsă din belșug în sufletele credincioșilor harul Domnului nostru Iisus Hristos.

O astfel de trezire sfântă a fost și actul Sfințirii bisericii din Gurahont, pentru credincioșii de aci.

Sfințirea acestei biserici a săvârșit-o P. Cucernicia Sa Ioan Georgea revizor eparhial, ca mandatar al P. S. Sale Părintelui Episcop Grigorie, care a trebuit să plece la București, la ședințele sf. Sinod

Sâmbătă în 10 Octomvrie la ora 5 după masă s'a început vecernia și privegherea prescrisă de tipicul bisericii noastre, de către P. C. Sa I. Georgea mandatar Episcopesc, protopop Constantin Lazar, preoții Max. Miclean Secaș, Al. Floria Iosășel și V. Bulz din loc.

Duminecă în 11 Octomvrie a. c. la ora 8 dimineața s'a început actul sfințirii sub conducerea părintelui I. Georgea, asistat de protopopul Constantin Lazar și preoții: Max. Miclean Secaș, Al. Floria Iosășel, V. Bulz Honțșor și R. Popa Bonțșei.

După sfințirea apei, s'a încunjurat biserica în sunetul clopotelor și a cântărilor bisericesti, iar de peste drum, din pragul capiştei, bapțiștii priveau cu remușcări sufletești marelui act.

Cu un fast și solemnită deosebită s'a început și a decurs Sf. liturghie. La preceasnă P. C. S. păr. I.

Georgea, cu o voce sonoră și puternică, i-și desvoltă predica, despre „Biserica și rugăciunea în comun.“ Aproape o oară D-Sa a știut să slăpânească atențiunea credincioșilor.

Vorbitorul ne înfățișează necesitatea rugăciunii în comun. Dând povețe cum trebuie făcută rugăciunea. Ce folos are rugăciunea în comun, aducând ca exemplu: viața de toate zilele.

Ca încheiere interpretează Cuvintele Apocalipsului „Iată stau la ușă și bat..... Apoi scoate la iveală că rugăciunea îi folosește omului, iar nu lui Dzeu, care este desăvârșit.

După predică Pr. V. Bulz din loc, mulțumește P. On. Domn Revizor Eparhial pentru osteneală și-l roagă să transmită P. S. Sale Domnului Episcop mulțumirile și devotamentul lor.

S'a remarcat prezența Domnilor intelectuali din localitate la actul Sfințirii. D-na și Dl. Dr. T. Băbuția, Dna și Dl. Dr. Oarcea, D-na și Dnul Petre Ugliș, V. Bucurescu, Constantin Calin Cofoiu, Babuția, Domocos.

Localnicii erau mulțumiți că-și văd biserica renovată, pentru mărirea lui Dumnezeu.

Raportor R.

Misiuni religioase la Stanciova.

Poporul credincios, — ca nici odată — este setos după cuvântul divin și îmbrățișează cu căldură pe toți aceia cari se apropie de el cu gândul și dorința desinteresată de a-l vesti pe Hristos.

Acestei predispoziții se datorează și interesul, cu care românii, coborâți din comunele Petricăci și Vidra de sus și așezați, cași coloniști, în comuna Stanciova pl. Recaș, au întâmpinat și primit în mijlocul lor pe păr. protopop Dr. P. Țucra, și pe misionarul tractual pr. M. Șora, în Dumineca de data 11 Octomvrie a. c., luând parte la misiunile religioase desfășurate în aceea comună

Într'o atmosferă de sărbătoare s'a săvârșit sf. liturghie de P. C. protoiereu Dr. P. Țucra, asistat de adm. par. Oct. Albani, pr. M. Șora misionar tr., pr. N. Giulvezan și pr. N. Cramba. Răspunsurile liturgice le-a dat învățătorul N. Barbu din Nadăș. Păr. protoiereu a vorbit la sf. liturghie despre „Moartea sufletească“. Nu numai pentru expunerea curgătoare ci și pentru sfaturile practice, date pe'ntelesul ascultătorilor, predica a fost ascultată cu mare atenție.

După serviciul vecerniei, săvârșit de pr. M. Șora, s'a ținut ședința Cercului religios în curtea Școlii.

Pr. M. Șora a vorbit la aceasta ședință despre: „Puterea cuvântului dumnezeesc“.

A mai vorbit din partea Asoc. cult. „Astra“ pr. N. Cramba despre: „Primejdia concubinajului“.

Cuvântările au fost încadrate de serbarea aranjată de inv. Nedelescu din Stanciova cu elevii școlii primare.

Păr. Oct. Albaui, admn. par. cu spontaneitatea-cunoscută a adresat în numele coloniștilor cuvinte de mulțumită păr. protolereu și tuturor, celor ce au contribuit efectiv la succesul serbării, insistând cu drept asupra zelului depus de inv. Nedelescu.

Deși originari din mai multe comune, coloniștii înfrății prin legăturile de sânge și prin sfânta lor lege, se grupează cu drag în jurul sfintei biserici și a școlii, cele două steaguri de viață ale neamului.

După cuvântul de încheiere, rostit de păr. protolereu, participanții s'au respirat pela casele lor cu sufletele reînviolate, și cu convingerea întărită, că au să îndeplinească, pe acestea locuri, un mare rol, pentru recucerirea integrală a patrimoniului străbun.

Tie Flavlu.

Beția și bețivul.

(Urmare)

Fraților creștini! vor fi între voi unii cari nu beau din patimă, ci numai dintr'o credință greșită. Anume, cred că dacă beau se întăresc, să încălzesc și își îmbroscătesc puterile de muncă. Mare rățacie! Oare când se simte omul mai slab, mai palid, mai lăud și mai fără poftă de lucru și de mâncare, decât atunci, când se scoală după ce a fost amețit de alcool? Știința și viața de toate zilele a arătat și arată mereu, că lucrul omului beat nu poate sta slătura de al celui treaz, în nici o condiție. Așa că greșesc amar acei ce cred că primesc sănătate și putere, când duc paharul cu alcool la gură.

De altă parte, nu-i vorbă, chiar și doctorii dau omului — ca leac — puțină, foarte puțină, beaură. Dar în cazuri foarte rari și numai la anumite morhuri De îndată ce vine sănătatea, încetează. După ce se face sănătos, nu mai ia nici un fel de leac. Dar se poate că tocmai cu alcoolul să facem altfel? După ce medicul l-a scris ca leac, noi să ne otrăvim cu el și când suntem sănătoși? De ce nu fac oamenii și cu alte leacuri la fel, cari la urma urmelor aproape cele mai multe sunt tot otrăvuri, ca și alcoolul? Ca adevărat, să le folosească și când sunt sănătoși? Iată prin urmare nesocotința și rățacirea oamenilor băutori.

Popoarele înaintate în cultură și civilizație, se feresc de alcool, pentru că știu că el are numai o urmare și o singură influență. Și aceasta e rea. Ba unele l-au chiar și oprit de tot, cum este America, în care s'a dus lupta de stărpire a alcoolismului peste 100 ani.

Astăzi, iată ce spune marele industriaș *H. Ford*, care are cea mai mare fabrică de automobile din lume, unde lucrează mii de lucrători, — despre urmările

consumului de alcool în Statele-Unite: „Omendamentul XVIII este cel mai mare isvor de bogăție și de prosperitate al Statelor-Unite. Nici un om cu mintea întregă n'ar consimți să-l vadă abrogat.“

Tot în acest înțeles se exprimă și marele savant *Th. Edison*: „Prolibițiunea este cea mai mare binefacere ce s'a adus muncitorilor...“

Norvegia țara în care abia mai știe de alcool, din 1928 nu s'a mai făcut nici o ucidere, nici o crimă, ceea ce numai într'o țară în care nu se bea, se poate întâmpla. Cu cât un popor e mai înaintat și deci mai sănătos, mai harnic, mai cruțător și în stare mai bună. Din contră, cu cât un neam este mai înapoiat, cu atât e mai otrăvit de beauri spirtoase, mai sărac și mai bolnav, lipsa de carte și de înțelepciune fiind un bun teren pentru alcool.

După toate aceste Vă întreb, iubitorilor credincioși, un om deplin și un creștin adevărat se mai poate lăsa slăpănit de patima și de păcatul beției? Se mai poate lăsa ademenit de ispitele ei? Mai poate să-și robească cu voia trupul și să și bată joc de sine în chipul cel mai rușinos și mai dureros? Mai poți tu creștine lăsa ca trupul tău să și-l înjosești atâta, încât să-l amețesti și apoi să-l lași trântit și lămpit în pulberea pământului sau în noroiul drumurilor? Nu te înfiori când ști că în timp ce unii oameni se roagă sau muncesc tu te lași amăgit, sau îți silești trupul la nesași și la păcat?

Iubite creștine, oprește-te și te învață cumpătarea! Nu ști că prin beție devii fără să vrei criminal, omorătorul propriului tău trup, chiar și atunci când nu faci un rău la nimenea? Nu știi tu, că prin beaură te lapezi de Dumnezeu, îți osândești sufletul, îți desfigurezi chipul și nimicești asemănarea Bunului Dumnezeu din tine? Din rege al fapturilor ce ești, te cobori mai jos decât animalele cele fără de minte și te faci din om ne-om, fără frumusețe, fără minte, sărac și nebun

Prin orice bani dași pe alcool, iei pâinea din gura copiilor, sau arunci câteva cărămizi dela temelie casei și a fericirii tale. Și prin orice pahar de alcool îți scurtezi viața și puterea de muncă, îți slăbești sănătatea, îți întuneci mintea și rabzi tu și urmașii tăi suferința și sărăcia,

De aceea, „ție-ți milă de tine“, omule, de copiii tăi, de soția ta și de oamenii, cari te vad rățăcit, părăsit și prăpădit în mocirla satanei. Hotărăște-te odată ca să nu mai pui în gura ta nici un fel de beaură alcoolică, deoarece cu orice picătură de alcool pusă în gura ta, se introduce în trupul tău un picur de otrăv.

Du-te și te arată preotului, spovedește-ți și-ți plânge păcatul! Lapădă-te de beaură ce de satana, deoarece biserica și casa ta nu poate fi înlocuită cu cârciuma, care face din sărbători zile de scandal și de prăpăd.

Ridică-te și privește cerul, fiindcă ești făcut pentru cer și mai ales prețuiește după cuviință partea dumnezeiască din tine. Au nu ști că tu ești „biserica

Duhului Sfânt" (I. Cor. 6, 19)? În tine sălășluiesc darurile Sfântului Duh, cari așteaptă ca prin împreună lucrarea, colaborarea ta, să te înalțe, să te desăvârșească, să te facă fiu adevărat alui Dumnezeu. Ascultă glasul și învățătura Scripturii Sfinte care nu numai că oprește dela beție, ci ne îndeamnă chiar, ca să preamărim pe Dumnezeu în trupul și în sufletul nostru, ca unele care sânt ale lui Dumnezeu (I. Cor. 6, 20).

O, iubite creștine, cât ești de nedrept față de sufletul și față de Dumnezeul tău, când ne socotești și culci în picioare cu voie liberă partea nemuritoare din tine, voia și porunca Bunului Dumnezeu. Cât ești de nedrept față de soție, copii și societate, când în loc să le fii spre folos, le pricinuești povară, năcaz și suferință. În paharul care îl duci la gură bei totdeauna „lacrimile, sângele, viața femeii tale și a copiilor tăi“ (Lamennais).

Îndreaptă-te, roagă-te și te ridică! Liberează-te! Aduși aminte că pentru toate faptele tale vei răspunde și vei da seama de ele înaintea judecății lui Dumnezeu și a conștiinței tale. Fie-ți deci milă de tine și ca odinioară fiul cel pierdut, întoarce te cu fața călță și cu voința întărită și îndreptată către Părintele cel ceresc. Strigă i din adâncul inimii tale, din tot cugetul și din tot sufletul tău: „Părinte! Greșit-am! La cer și înaintea Ta!“ Și Dumnezeu Sfântul se va bucura de întoarcerea ta și o să-ți rostească și ție cuvântul de milă și de iertare, ca și răstăcitului din Evanghelie „Fiul meu acesta mort era și a înviat, și pierdut era și s'a aflat“ (Luca 15, 24).

Pr. Ilarion V. Felea.

Misiuni religioasă în comuna Ignești.

În ziua Domnului de 23 August a. c. pe un timp frumos de vară la orele 9 au sosit frații și surorile ostași din comuna Buteni, în comuna Ignești ca să petrecem la olaltă în rugăciuni și cântări duhovnicești.

Sfânta liturgie a fost săvârșită de preotul Gh. Popovici, iar răspunsurile liturgice a fost date de corul oastei din Buteni sub conducerea vrednicului conducător Ioan Braițu.

Predica zilei a fost rostită de părintele Gheorghe Popoviciu din loc, explicând pe înțelesul tuturor pericopa Evanghelie care a fost ascultată cu multă atențiune din publicul care de-a bea încăpea în biserică.

După terminarea liturgiei s'a sfințit un drapel național donat Societății Sfântului Gheorghe din loc, de părintele nostru Gheorghe Popoviciu în valoare de 800 Lei, s'a mai sfințit un prapore care a fost donat de societatea femeilor din loc sub inițiativa evlavioasei preotese Iosana Popoviciu în valoare de 2500 Lei.

După masă s'a servit vecernia, toate răspunsurile a fost date de corul oastei, iar părintele din loc a rostit

o predică despre credința strămoșească și iubirea față de biserică.

În decursul sf. vecernii au sosit o ceată de ostași din comuna Hășmaș, județul Bihor condusă de preotul Ilie Moisă.

La fine s'a ținut o serbare foarte reușită în grădina școlii primare. Programul executat a fost următorul:

1. „*Veniți să ne închinăm*“ cântată de ostașii din Buteni.

1. „*Ne cheamă mama noastră*“ poezie declamată de eleva Cornelia Rada.

2. „*Dumnezeule noi Te mărim*“ pe glas 8 cântată de ostașii din Buteni.

Predică ținută de părintele Ilie Moisă din Hășmaș, despre puterea sf. cruci.

Apostolul zilei explicat de Ioan Braițu cond. oastei Buteni.

Apoi părintele Ilie Moisă din Hășmaș a discutat și pus câteva întrebări din sfânta scriptură predicatorului baptist din loc, care a zis că el știe să discute numai din scriptură baptiștilor. Poporul s'a convins din cele auzite că credința baptiștilor nu este zidită pe adevăr.

Iubirea de mamă.

Zilele trecute un băiețuș de vre-o unsprezece ani se asvârli în valurile Senel de pe unul din podurile ce leagă cele două maluri pariziene. El fu scos din apă de niște pescari și dus la spital, unde după ce i se dădură îngrijirile necesare, fu așezat într'un pat alb și curat.

A doua zi de dimineață, micul disperat se deșteptă sub razele calde ale soarelui. În jurul lui erau flori și aături de patul său sta o frumoasă doamnă, — o coateasă rusă, — care-i adusese bomboane și-l întrebă cum îl cheamă.

Andrei își spuse numele și vârsta și apoi, — cu oarecare teamă, — întrebă dacă era în cer.

— Nu tocmai, îi răspunse frumoasa doamnă, dar ești cu prietenii, cari îți vor binele.

De ce voise să se omoare? Fiindcă nu mai avea mamă și se ducea în cer s'o caute“.

În după amiaza aceleiaș zile, o femeie cu înfățișarea obosită și cu aerul îngrijorat, întovărășită de un băiat de vre-o tresprezece ani, intră în cabinetul medicului-șef al spitalului.

„Sunt mama copilului, spuse ea; am venit să-mi iau băatul Am fost despărțiți atâta vreme...“

Revederea fu înduioșătoare.

Mama povesti că în 1924 dase pe copil la o doică și că aceasta murind, el rămăsese pe mâna vecinilor. Micuțul dusese o viață hârțuită, fiind brutalizat de un tată vitreg și nefidrușind să mai vie acasă, mama sa nu-l mai știu de urmă, până în ziua aceea, când află din ziare că fiul său voise să se omoare. Și acum sârmanul micuț e fericit și crede cu adevărat că se găsește în raiul pe care se dusese să-l găsească.

Adunarea „Asociației învățătorilor” din județul Arad.

Duminică în 18 Oct. a. c. la orele 9, când toți creștinii trebuie să meargă la sf. biserică, Asociația învățătorilor din județul nostru, și a ținut adunarea anuală, sub prezidiul dlui N. Cristea fost inspector școlar.

S'au prezentat învățătorii în număr frumos. Adunarea a fost surprinsă și de prezența președintelui Asociației învățătorilor, D-l Toni, o forță reală a pedagogiei.

Înainte de masă s'au discutat mai multe probleme pedagogice, în jurul cărora s'au încins discuții mature și edificatoare.

După masă au fost debătute probleme profesionale și de ordin material.

Iar la ora 5 după masă dl. V. Toni a ținut în sala Palatului Cultural o conferință instructivă despre educația tineretului. Conferențiarul, prin o limbă ireproșabilă, a arătat cum se face educația în occident și în țările scandinave. Ca concluzie a anunțat că, adevărata educație este aceea care are ca temelie religia creștină.

INFORMAȚIUNI.

Adunarea Astei. Duminică în 19 Oct. a. c. societatea Astra, despărțământul Arad, ș'a ținut adunarea generală, sub prezidiul dlui Ascaniu Crișan, în sașoanele Cercului românesc din Arad. Președintele a făcut un raport despre activitatea Astei în anul trecut. Au vorbit mai mulți intelectuali, cerând pentru viitor un plan de muncă mai unitar. La urmă s'a ales un nou comitet pe 5 ani, în frunte cu dl. A. Crișan, directorul liceului Mo'se Nicoră.

Societatea Sf. Gheorghe. Membrii Societății Sf. Gheorghe, elevi ai gimnaziului Iosif Vulcan din Arad, și-au făcut insignii, câte un medallion, pe care îl poartă atârnat pe piept. Un medallion de acesta au prezentat membrii pomenitei societăți P. S. Sale Părintelui Episcop Grigorie în 10 Oct. a. c. Se știe că P. S. Sa este patronul și inițiatorul acestei societăți în eparhia noastră.

Câți noi născuți și câți morți am avut în ultimii 10 ani. În anul acesta s'a făcut, după cum se știe, numărătoarea populației din țara noastră. S'a găsit că pe pământul românesc trăesc peste 18 milioane de suflete. Țara mică (vechiul regat) avea în anul 1910, nu mai mult decât 7 milioane locuitori. După unire, în 1921, România întregită avea 16 milioane suflete, iar azi, ea cuprinde — după cum am spus — peste 18 milioane de oameni. Din numărătoarea făcută se vede că din 1921 până în 1930, am avut un total de 6 milioane și jumătate, nașteri, iar numărul morților se ridică la marea cifră de 3 milioane și 700 de mii. Cu alte cuvinte, numărul populației din România s'a sporit în ultimii 10 ani cu peste 2 milioane și jumătate de suflete.

Un nou Sinod ecumenic al bisericii ortodoxe. Sf. Patriarh e a înștiințat că în ziua de 19 Iunie 1932, se vor întruni la mănăstirea Vatoped de la Muntele Athos reprezentanții tuturor Bisericilor ortodoxe.

Vor lua parte câte doi episcopi de fiecare biserică, având vot deliberativ.

Această adunare urmează a hotărî data adunării unui al IX-lea Sinod ecumenic ortodox.

Un asemenea Sinod nu s'a mai ținut din veacul al IX-lea.

Ultimele sinoade ortodoxe au fost la Niceea în anul 787 și la Constantinopol în anul 889.

— O cloșcă cu pui de aur lângă Blăjei Săteanu. Teodor Munteanu din comuna Blăjei, județul Târnava-Mare, arând în pământul său, a descoperat cu plugul un vas de fier în care se găsea o cloșcă cu 10 pui. Atât cloșca cât și puii sunt din aur curat. După o consfătuire cu soția sa, săteanu a plecat la București cu gândul să încerce să vândă comoara găsită. La București, însă săteanu a dat de necaz întrucât poliția a aflat ce are de vândut și i-a luat comoara, pentru că așa spune legea că o parte din comorile găsite este a statului, și cel care găsește o comoară e dator să dea de știre.

Un fiu nerecunoscător. Locuitorul Nicolae Suciu, în etate de 77 ani, din Somoșeni (Cluj), locuia la fiul său, unul dintre cei mai înstăriți săteni din comună. Zilele trecute bătrânul s'a îmbolnăvit și după o mică boală, a fost pus, așa bolnav cum era, într'un grajd, de fiul său. În timpul nopții, doi porci s'au apropiat de bătrân și i-au mâncat nasul și urechea stângă. A doua zi a fost găsit mort. Autoritățile fac cercetări.

Un avocat putred de bogat, cerșetor. Am pomenit de multe ori despre unii cerșetori milionari. O întâmplare ciudată este cea a unui avocat Brighton din Anglia, care sub motivul unor călătorii de afaceri, lipsea de câteva ori pe an din oraș și se întorcea cu jeburile pline de bani. El pleca la cerșit în Spania, împărăția milogilor. În cele din urmă a fost omorât de către unii preteni de cerșetorie ai săi, cari nu vedeau cu ochi buni câștigurile mari ale tovarășului lor. La moartea lui s'a aflat că era avocat și că a lăsat o avere foarte mare.

Nu vă lăsați copiii singuri. În comuna Stănești din vechiul regat, s'a întâmplat o groaznică nenorocire în următoarele împrejurări. Familia Niculicicilor, din acel sat, s'a dus în deal la vie, să culeagă struguri. Au luat cu ei și o fetiță a lor Maria, în etate de 5 ani. Cum era frig ei au făcut focul în capul viei și au lăsat copila să se încălzească. Nenorocirea a făcut ca focul să cuprindă hainele fetiței. Fetița a ars de vie. Când s'au întors părinții au găsit fetița moartă și corpul făcut aproape în întregime scrum și cenușe.

Înăbușiți de fum într'o casă. O nenorocire, care a impresionat mult populația, s'a întâmplat în cătunul Sărul-Dornei de lângă Vatra Dornei. Femeia V. Toderean, plecând dimineața de acasă, a încuiat pe cei trei copii ai ei, unul de 1 an, altul de 3 și al treilea de 6 ani, în casă. Copiii jucându-se au găsit o cutie de chibrituri, au scos apoi fânul din paierul de pe pat, pe care l-au aprins. Fânul a ars mocnit dând numai fum. Copiii neputând ieși afară s'au înăbușit și au murit toți trei.

Un elefant la masă. În țara Danemarca, primăria dintr'un oraș a dat o masă unui oaspete american. Într-o odăie mare s'a așternut o masă cu toate bunătățile lumii. Când însă oșpeții au venit să mănânce, au văzut cu mirare că masa e goală, iar în odăie se afla un elefant. Ce se întâmplase? În timpul când mâncările erau pe masă, a intrat un elefant din grădina de animale din apropiere, aflătoare în acest oraș și, lăpșit de bunătățile de pe masă, și-a îndestulat pofta din belșug.

Parohii vacante.

Conform rezoluțiunii Ven. Consiliu Eparhial Nr. 3974/931, pentru îndeplinirea parohiei întâia vacantă din Macea, care este de clasa primă, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima publicare în organul „Biserica și Școala.”

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială în extindere de 32 jugh. cadastrale, cu drept de pășunat
2. 1 și jumătate teren arabil ca bir parohial.
3. Stolele legale.
4. Intregirea dotației dela stat.
5. Locuință în natură cu grădină.

Preotul ales va trebui să catechizeze la școlile din loc. Va suporta toate impozitele după venitul său preoțesc.

Parohia fiind de clasă primară, recurenții vor avea să prezinte dovezi despre pregătirea cerută pentru parohii de clasă primă și despre 8 clase de liceu și baccalaureat.

Recurenții, cu prealabila știre a protopopului tractual, se vor prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare în sf. biserică din Macea, pentru a-și arăta dexteritatea în rituale și oratorie. Cererile însoțite de anexele necesare, adresate Consiliului parohial din Macea, se vor înainta în termen concursual Oficiului protopopesc din Arad.

Recurenții din altă dieceză vor alătura la cererea de concurs actul de învoire din partea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop diecezean din Arad.

Consilul paroh ort. rom. din Macea.

În înțelegere cu Tralan Vațian m. p. protopop.

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei din Ghiroda, protopopiatul Timișorii, devenită vacantă prin mutarea preotului Virgil Popoviciu la parohia din Timișoara-Mehala, se publică concurs cu termen de 30 de zile, socotite dela prima apariție în organul diecezean „Biserica și Școala.”

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială.
2. Birul legal.
3. Stolele legale.

4. Intregirea dotației preoțești dela Stat.

5. Casă parohială.

Preotul ales va suporta toate impozitele după beneficiul din parohie. Va servi și va predica regulat în sf. Biserică. Va catechiza la școala primară fără altă renumerație din partea parohiei.

Parohia fiind de clasa primă, dela recurenți se cere să aibă calificarea regulamentară.

Cei doritori a compete la acest post, se vor prezenta, în cutare Duminică sau sărbătoare, în sf. Biserică din comuna Ghiroda, spre a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorice, conformându-se strict &-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de anexele necesare, adresate consiliului parohial din Ghiroda, le vor înainta în termenul concursual oficiului protopopesc ortodox român din Timișoara, Iosefin str. Mircea Vodă Nr. 6.

Cei din altă dieceză vor cere prealabil binecuvântarea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop diecezean, spre a putea recurge.

Ghiroda, din ședința consiliului parohial, ținută la 16 Septembrie 1931.

În înțelegere cu Dr. Patricle Țurca protopopul Timișorii.

2—3

Conform rezoluțiunii Consiliului eparhial No. 5181 | 1931 pentru îndeplinirea postului de capelan temporal, cu drept de succesiune, pe lângă parohul deficient Nicolae Raichici din Iancahid (Iankovmost, Jugoslavia) cu fiilia Clec, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala.”

Beneficiul împreună cu acest post este următorul:

1. Jumătate din sesiunea parohială în estensiune de 32 jugh. cad.; din grădinile ce-i aparțin și din competența de islaz.
2. Jumătate din stolele legale.
3. Jumătate din birul parohial.

Parohia este de cl. I. Dela recurenți se cere calificare corespunzătoare. Întrucât nu se vor prezenta reflectanții de cl. I. se admit și recurenți cu calificare de cl. II.

Capelanul va suporta toate dările după beneficiul său și va fi obligat să catechizeze la școala primară din loc, fără altă renumerație din partea parohiei.

Reflectanții își vor adresa cererile consiliului parohial din Iancahid și le vor înainta adm. tractual Gherasim Andru în Sarca (Jugoslavia), iar în termenul concursual, pe lângă prealabila încuviințare a administratorului tractual, se vor prezenta în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Cei din alte eparhii vor produce încuviințare dela Prea Sf. Sa Episcopul nostru Diecezean.

Consiliul parohial

În înțelegere cu: Gherasim Andru adm. tractual

3—3

